

Sygn. akt III Kow.115/16el

POSTANOWIENIE

Dnia 3.03.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupsku del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku - Anny Janas oraz Z-cy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. - P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego P. J. s. R.** o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 i 3 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

odmówićskazanemu P. J. s. R. i U., ur. dnia (...) w M., nr PESEL (...) **zezwoleń na odbywanie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary 9 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W., Wydział Zamiejscowy w P. z dnia 13.11.2013r., sygn. akt IXK 583/13 za czyn z art.209§1kk;

UZASADNIENIE

Skazany P. J. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary, w systemie dozoru elektronicznego, motywując go chęcią spłaty zadłużenia alimentacyjnego oraz udzielania pomocy schorowanej matce.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić skazanemu, wobec którego orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk, jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Skazanemu, który rozpoczął już odbywanie kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego pozostałej części kary, jeżeli za udzieleniem zezwolenia przemawia dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego. Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 4.02.2016r. wynika, że skazany w czasie odbywania kary raz korzystał z nagrody regulaminowej, nie był ukarany dyscyplinarnie. Wobec przedłożonych jest regulaminowy, ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Nie ulega wątpliwości, że skazany jest jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego skazanego, a co nie jest jednak wystarczające do uznania, że dalsza resocjalizacja może być prowadzona w warunkach wolnościowych.

Z poczynionych ustaleń wynika, że P. J. od dnia 13.11.2015r. odbywa karę 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w W.Wydział Zamiejscowy w P. z dnia 13.11.2013r. w sprawie IXK 583/13 za czyn z art.209§1kk.

Ustalono też, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, a naruszenie przez niego porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym. Jak wynika z informacji z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 3.02.2016r. był on skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (w sprawie IXK 283/14 Sądu Rejonowego w W.) za czyn z art.207§1 kk. To dowodzi, że skazany jest sprawcą niepoprawnym. Zważywszy na jego dotychczasową karalność należy uznać, że skazany jest osobą zdemoralizowaną, mającą skłonności do popełniania czynów sprzecznych z prawem.

Taka postawa skazanego wskazuje, że nie daje on gwarancji poprawnego funkcjonowania w warunkach poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Stąd też, w ocenie Sądu, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

W ocenie Sądu Penitencjarnego, sposób życia skazanego na wolności, w tym wchodzenie w konflikt z prawem, nadużywanie alkoholu, wywoływanie awantur w miejscu zamieszkania, pozwalają na stwierdzenie, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Niewątpliwie, względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Dlatego też, uznając wniosek skazanego za niezasadny, należało postanowić jak wyżej.